शासो भारद्वाजः।इन्द्रः। अनुष्टृप्

शास इत्था महाँ अस्यिमत्रखादो अद्भुतः। न यस्य हृन्यते सखा न जीयते कदी चन॥ १०.१५२.०१ इत्था- इत्थम्। शासः- शासकः। महान्- महात्मा। अमित्रखादः- शत्रुभक्षकः। अद्भुतः- आश्चर्यभूतः। असि- भवसि। यस्य। सखा- मित्रम्। न। हृन्यते- बाध्यते। कदा चन- कदाचन। न जीयते- न पराज्यं प्राप्नोति॥१॥

स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी।वृषेन्द्रः पुर एतु नः सोमपा अभयंक्ररः॥ १०.१५२.०२ स्वस्तिदाः- भद्रदः। विशस्पतिः- प्रजापतिः। वृत्रहा- आवरणनाशकः। विमृधः- युद्धकारी। वशी- जितेन्द्रियः। वृषा- वर्षकः। इन्द्रः- परमेश्वरः। नः- अस्माकम्। पुरः- पुरतः। सोमपाः- रसानुभवकरः। अभयंकरः- भयनाशको धैर्यवर्धकः। एतु- गच्छतु॥२॥

वि रक्षो वि मृधौ जिह वि वृत्रस्य हर्नू रुज। वि मृन्युमिन्द्र वृत्रहृत्रमित्रेस्याभिदासेतः॥ १०.१५२.०३ रक्षः - स्वार्थेकपरान्। वि - विनाशय। मृधः - युद्धकारिणः। वि जिह - विनाशय। वृत्रस्य आवरणप्रतीकस्य वृत्रस्य रक्षसः। हन्। रुज - भञ्जय। इन्द्र - परमेश्वर। वृत्रहन् - आवरणबाधक। अभिदासतः - उपक्षयतः। अमित्रस्य - शत्रोः। मन्युम्। वि - विनाशय॥३॥

वि न इन्द्र मृघो जिह नीचा येच्छ पृतन्यतः।यो अस्माँ अभिदास्त्यधरं गमया तमः॥ १०.१५२.०४ इन्द्र - परमेश्वर । नः - अस्माकम् । मृघः - युद्धकारिणः । वि - विशेषेण । जिह - नाशय । पृतन्यः - युद्धमिच्छतः । नीचा यच्छ - अधः पातय । यः । अस्मान् - नः । अभिदासित - उपक्षपयित । तम् । अधरम् - अधमम् । तमः - अन्धकारम् । गमय ॥४ ॥

अपेन्द्र द्विष्तो मनोऽपु जिज्यासतो वुधम्।वि मुन्योः शर्मे यच्छ वरीयो यवया वुधम्॥ १०.१५२.०५

इन्द्र- परमेश्वर । द्विषतः- द्वेषिणः । मनः- चित्तम् । अप- अप जिह । जिज्यासतः- अस्माकं जीर्णतामिच्छतः । वधम्- जिह । मन्योः- भवन्मननसाधकस्य । वरीयः- उत्तमम् । शर्म- भद्रम् । वि- विशेषेण । यच्छ- देहि । वधम्- हिंसाम् । यवय- पृथक्करु ॥५॥

